

ΠΑΡΑΘΕΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΩΝ - ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ

Υπάρχουν τρεις βαθμοί για τα επίθετα και τα επιρρήματα: ο θετικός, ο συγκριτικός και ο υπερθετικός.

I. Επίθετα

A. Ομαλά παραθετικά

Οι καταλήξεις των παραθετικών είναι:

- **τερος, -τερα, -τερον:** για τον συγκριτικό
- **τατος, -τατη, -τατον:** για τον υπερθετικό

Επισημάνσεις

- Στα παραθετικά σε **-ότερος, -ότατος** ο χαρακτήρας **-ο** του θέματος:

α) διατηρείται, όταν η συλλαβή μπροστά από το **-ο** είναι φύσει ή θέσει μακρόχρονη.

- **Φύσει μακρόχρονη:** μια συλλαβή είναι φύσει μακρόχρονη, όταν περιλαμβάνει ένα μακρόχρονο φωνήεν, όπως το **ω** και το **η** (ή κάποιο από τα δίχρονα όπως το **α** το **υ** και το **ι**, όταν είναι μακρά) ή κάποια μακρόχρονη δίφθογγο όπως τα **αι, οι, ει, αυ, ευ, ηυ, ου, α**.

(Σημείωση: Οι δίφθογγοι θεωρούνται μακρόχρονες, με εξαίρεση την **αι** και την **οι**, οι οποίες, όταν είναι στο τέλος μιας λέξης θεωρούνται βραχύχρονες).

Παραδείγματα: φύσει μακρόχρονες συλλαβές

ξηρός, ξηρ-ότερος, ξηρ-ότατος

γενναῖος, γεναι-ότερος, γενναι-ότατος

- **Θέσει μακρόχρονη:** μια συλλαβή είναι θέσει μακρόχρονη, αν έχει βραχύχρονο φωνήεν όπως το **ο** και το **ε** ή όπως το **α** το **υ** και το **ι** (όταν είναι βραχύχρονα) αλλά ύστερα από αυτό ακολουθούν στην ίδια λέξη δύο ή περισσότερα σύμφωνα ή ένα διπλό σύμφωνο (ξ, ψ, ζ).

Παραδείγματα: θέσει μακρόχρονες συλλαβές

(στο πρώτο παράδειγμα μετά το βραχύ φωνήεν ακολουθούν δύο σύμφωνα, ενώ στο δεύτερο παράδειγμα ακολουθεί ένα διπλό)

σεμνός, σεμν-ότερος, σεμν-ότατος (2 σύμφωνα)
ἐνδοξ-ος, ἐνδοξ-ότερος, ἐνδοξ-ότατος (διπλό)

β) **εκτείνεται σε -ω**, όταν η συλλαβή μπροστά από το -ο είναι βραχύχρονη.

Παραδείγματα:

νέος, νε-ώτερος, νε-ώτατος

σοφός, σοφ-ώτερος, σοφ-ώτατος

(Τα ε και ο είναι βραχεία φωνήεντα. Επίσης δεν έπονται της συλλαβής περισσότερα από ένα σύμφωνα ή ένα διπλό).

- **Εξαιρέση** στον παραπάνω κανόνα είναι τα επίθετα: **στενός, κενός, ξερός**

π.χ. στενός, στεν-ότερος, στεν-ότατος

(αν και η προηγούμενη συλλαβή είναι βραχεία, και δεν έπονται περισσότερα από ένα σύμφωνα ή ένα διπλό).

- **Η συλλαβή με δίχρονο θεωρείται συνήθως βραχύχρονη.**
Παραδείγματος χάριν στο επίθετο «ήσυχος» το «υ» είναι βραχύ.
Επομένως τα παραθετικά του στους άλλους δύο βαθμούς είναι «ήσυχώτερος», «ήσυχώτατος».
- **Επίσης είναι βραχύχρονη συλλαβή στα επίθετα που λήγουν σε :**
 - -ᾶκος (μαλακός – μαλακώτερος - μαλακώτατος)
 - -ᾶλος (όμαλός - όμαλώτερος - όμαλώτατος)
 - -ᾶνος (πιθανός – πιθανώτερος - πιθανώτατος)
 - -ᾶρος (μιαρός – μιαρώτερος - μιαρώτατος)
 - -ᾶτος (δυνατός – δυνατώτερος - δυνατώτατος)
 - -ῖος (ἄξιος - ἀξιώτερος - ἀξιώτατος)
 - -ῖμος (ὠφέλιμος - ὠφελιμώτερος- ὠφελιμώτατος)
 - -ῖκος (ἄδικος - ἀδικώτερος - ἀδικώτατος)
 - -ῖνος (ῥαδινός - ῥαδινώτερος -ῥαδινώτατος)
 - -ῦρος (γλαφυρός – γλαφυρώτερος - γλαφυρώτατος)

➤ **Εξαιρέσεις:** έχουν το δίχρονο της παραλήγουσας μακρό:

1) Τα επίθετα:

- τρᾱνός
- ἀνιᾱρός
- φλύᾱρος
- ἄκρᾱτος
- ἀνίᾱτος
- ἐπάρᾱτος
- ἰσχῦρός

Παραδείγματα

πιθᾱνός – πιθᾱνώτερος - πιθᾱνώτατος	αλλά	τρᾱνός – τρᾱνότερος- τρᾱνότατος
μιαρός – μιᾱρώτερος - μιᾱρώτατος	αλλά	ἀνιᾱρό ϑ- ἀνιᾱρότερος - ἀνιᾱρότατος
δυνατός – δυνατώτερος - δυνατώτατος	αλλά	φλύᾱρος – φλυαρότερος - φλυαρότατος
		ἄκρᾱτος - ἀκρατότερος - ἀκρατότατος
		ἀνίᾱτος - ἀνιατότερος - ἀνιαρότατος
		ἐπάρᾱτος - ἐπαρατότερος -
		ἐπαρατότατος
γλαφυρός – γλαφυρώτερος -	αλλά	ἰσχυρός - ἰσχυρότερος - ἰσχυρότατος
γλαφυρώτατος		

2) Τα επίθετα:

- λιτός
- ἀκριβός
- ψιλός
- στυφός
- πρᾱός

3) Επίθετα σύνθετα με δεύτερο συνθετικό τα ουσιαστικά:

- –θυμός
- -κῦρος
- –κίνδυνος
- -νίκη
- -λύπη
- -τιμή
- -ψυχή

Παράδειγμα:

έντιμος (έχει δεύτερο συνθετικό τη λέξη τιμή. Επομένως το δίχρονο «ι» είναι μακρό)

Άρα: έντιμος - έντιμότερος - έντιμότατος

Συνοπτικός κανόνας

Τα δίχρονα των επιθέτων πριν την κατάληξη είναι βραχέα με εξαίρεση τα :

- τρανός, άνιαρός, φλύαρος, άκρατος, άνιάτος, έπάρατος, ισχυρός
- λιτός, ακριβός, ψιλός, στυφός, πρᾶος
- τα σύνθετα με τις λέξεις:
-θυμός, -κύρος, -κίνδυνος, -νίκη, -λύπη, -τιμή, -ψυχή

Αναλογικός σχηματισμός παραθετικών

-έστερος, -έστατος

1. Τα παραθετικά των επιθέτων που λήγουν σε **-ων, -ων, -ον** (γεν. -ονος)
π.χ ευδαίμων - ευδαιμονέστερος - ευδαιμονέστατος
σώφρων - σωφρονέστερος - σωφρονέστατος
2. Τα παραθετικά των επιθέτων που λήγουν σε **-ης, -ης, -ες**.
π.χ αληθής - αληθέστερος - αληθέστατος
3. Τα επίθετα
άσμενος - άσμενέστερος - άσμενέστατος
άκρατος - άκρατέστερος - άκρατέστατος
έρρωμένος - έρωμενέστερος - έρωμενέστατος
πένης – πενέστερος – πενέστατος
χαρίεις – χαριέστερος – χαριέστατος

-ούστερος, -ούστατος

1. Το επίθετο **άπλοῦς**
2. Όσα επίθετα έχουν ως δεύτερο συνθετικό **νοῦς** (εὔνους, δύσνους)
άπλοῦς - άπλούστερος - άπλούστατος
εὔνους - ευνούστερος - ευνούστατος

-αίτερος, -αίτατος

Τα επίθετα:

παλαιός – παλαιότερος – παλαιάτος

γεραιός – γηραιότερος – γηραιάτος (με αποβολή του –ο)

σχολαῖος – σχολαίτερος – σχολαίτατος (με αποβολή του –ο)

ἴσος – ισαίτερος – ισαίτατος

ἀλλά ἄνισος- ἀνισώτερος- ἀνισώτατος

ἴδιος – ιδιαίτερος – ιδιαίάτος

μέσος – μεσαίτερος – μεσαίτατος

ὀρθιος – ὀρθιαίτερος – ὀρθιαίτατος

ὀρθριος – ὀρθριαίτερος – ὀρθριαίτατος

ὀψιος – ὀψιαίτερος – ὀψιαίτατος

πλησίος – πλησιαίτερος – πλησιαίτατος

πρῶος – πρωαίτερος – πρωαίτατος

προὔργου – προὔργιαίτερος – προὔργιαίτατος

εὐδιος – εὐδιαίτερος – εὐδιαίτατος

ἥσυχος – ἥσυχαιτερος – ἥσυχαιάτος (και ἥσυχώτερος – ἥσυχώτατος)

φίλος – φιλαίτερος – φιλαίτατος

και φίλτερος και φίλιων – φίλτατος

-ίστερος, -ίστατος

Τα μονοκατάληκτα επίθετα, ὅπως:

ἄρπαξ – ἀρπαγίστερος – ἀρπαγίστατος

βλάξ – βλακίστερος – βλακίστατος

λάλος – λαλίστερος – λαλίστατος

κλέπτῃς – κλεπτίστερος – κλεπτίστατος

πλεονέκτης – πλεονεκτίστερος – πλεονεκτίστατος

ἄχαρις – ἀχαρίστερος – ἀχαρίστατος

Β. Ανώμαλα παραθετικά

Τα παραθετικά αυτά έχουν καταλήξεις:

–(ι)ων, –(ι)ων, –(ι)ον για το συγκριτικό και
–(ι)στος, (ι)στη, –(ι)στον για τον υπερθετικό.

Τα κυρίως ανώμαλα παραθετικά επιθέτων είναι τα εξής:

Θετικός	Συγκριτικός (αρσ. και θηλ.)	Συγκριτικός (ουδ.)	Υπερθετικός
1. ἀγαθός-ή-όν	ὁ/ἡ ἀμείνων ὁ/ἡ λῶων ὁ/ἡ κρείττων ὁ/ἡ βελτίων	τό ἄμεινον τό λῶον τό κρείττον τό βέλτιον	ἄριστος-η-ον λῶστος-η-ον κράτιστος-η-ον βέλτιστος-η-ον
2. αἰσχρός-ά-όν	ὁ/ἡ αἰσχίων	τό αἴσχιον	αἴσχιστος-η-ον
3. καλός-ή-όν	ὁ/ἡ καλλίων	τό κάλλιον	κάλλιστος-η-ον
4. μικρός-ά-όν	ὁ/ἡ μικρότερος-α ὁ/ἡ ἐλάττων ὁ/ἡ ἥττων	τό μικρότερον τό ἐλαττον τό ἥττον	μικρότατος-η-ον ἐλάχιστος-η-ον ἥκιστα (επίρ.)
5. ὀλίγος-η-ον	ὁ/ἡ μείων	τό μείον	ὀλίγιστος-η-ον
6. μακρός-ά-ον	ὁ/ἡ μακρότερος-α-ον	τό μακρότερον	μακρότατος-η-ον μήκιστος-η-ον
7. πολὺς-πολλή-πολύ	ὁ/ἡ πλείων	τό πλέον	πλεῖστος-η-ον
8. ταχύς-ταχεῖα-ταχύ	ὁ/ἡ θάττων	τό θᾶττον	τάχιστος-η-ον
9. κακός-ή-όν	ὁ/ἡ κακίων ὁ/ἡ χείρων	τό κάκιον τό χείρον	κάκιστος χείριστος
10. ῥάδιος-α-ον	ὁ/ἡ ῥᾶων	τό ῥᾶον	ῥᾶστος-η-ον
11. μέγας-μεγάλη-μέγα	ὁ/ἡ μείζων	τό μεῖζον	μέγιστος-η-ον
12. ἥδύς-εἶα-ύ	ὁ/ἡ ἡδίων	τό ἡδιον	ἡδιστος-η-ον
13. ἐχθρός-ά-όν	ὁ/ἡ ἐχθίων και ἐχθρότερος	τό ἐχθιον	ἐχθιστος-η-ον ἐχθρότατος

Ο συγκριτικός βαθμός των επιθέτων αυτών είναι δικατάληκτα τριτόκλιτα επίθετα και κλίνονται ανάλογα:

Αρσενικά- θηλυκά			Ουδέτερο	
	Ενικός		Πληθυντικός	
Ονομ.	ὁ, ἡ	βελτίων	τό	βέλτιον
Γεν.	τοῦ, τῆς	βελτίονος	τοῦ	βελτίονος
Δοτ.	τῶ, τῇ	βελτίονι	τῶ	βελτίονι
Αιτ.	τόν, τήν	βελτίονα/βελτίω	τό	βέλτιον
κλητ.	ὦ	βέλτιον	ὦ	βέλτιον
	Ενικός		Πληθυντικός	
Ονομ.	οἱ,		τά	βελτίονα/βελτίω
Γεν.	αἱ	βελτίονες/βελτίους	τῶν	βελτιόνων
Δοτ.	τῶν	βελτιόνων	τοῖς	βελτίοσι
Αιτ.	τοῖς, ταῖς	βελτίοσι	τά	βελτίονα /βελτίω
κλητ.	τους, τὰς	βελτίονας/ βελτίους ὦ βελτίονες / βελτίους	ὦ	βελτίονα /βελτίω

Γ. Περιφραστικά παραθετικά

- Σχηματίζονται περιφραστικά
 - στον συγκριτικό βαθμό: επίρρημα «**μᾶλλον**» + θετικός βαθμός επιθέτου
 - στον υπερθετικό βαθμό: επίρρημα «**μάλιστα**» + θετικός βαθμός επιθέτου

- Σχηματίζουν περιφραστικά παραθετικά:
 - Όλα τα επίθετα που σχηματίζουν μονολεκτικά παραθετικά, σχηματίζουν και περιφραστικά.
 - Οι μετοχές

π.χ δυνάμενος - μᾶλλον δυνάμενος - μάλιστα δυνάμενος
 συμφέρων - μᾶλλον συμφέρων - μάλιστα συμφέρων

- το μονοκατάληκτα επίθετα που χρησιμοποιούνται και ως ουσιαστικά.
- π.χ εἴρων - μᾶλλον εἴρων - μάλιστα εἴρων
 ἔνδακρυς - μᾶλλον ἔνδακρυς - μάλιστα ἔνδακρυς
 εὐελπὶς - μᾶλλον εὐελπὶς - μάλιστα εὐελπὶς
 κόλαξ - μᾶλλον κόλαξ - μάλιστα κόλαξ

ύβριστης - μάλλον ύβριστης - μάλιστα ύβριστης

Δ. Ελλειπτικά παραθετικά

Τα περισσότερα ελλειπτικά παραθετικά παράγονται από επιρρήματα, προθέσεις οι μετοχές. Σε μερικά λείπει ο θετικός βαθμός ή και ένας από τους άλλους δύο βαθμούς.

	Συγκριτικός	Υπερθετικός
(άνω)	άνώτερος	άνώτατος
(κάτω)	κατώτερος	κατώτατος
(πρό)	πρότερος	πρώτος
(υπέρ)	υπέρτερος	υπέρτατος
(ἐπικρατῶν)	ἐπικρατέστερος	-
(προτιμῶν)	προτιμότερος	-
-	ὔστερος	ὔστατος
-	-	ὔπατος
-	-	ἔσχατος

Δε σχηματίζουν παραθετικά:

1) Όσα δηλώνουν:

- ύλη: λίθινος, γήινος, ἀργυροῦς κ.ά.
- τοπική/χρονική σχέση: χερσαῖος, θαλάσσιος, θερινός, ἡμερήσιος κ.ά.
- μέτρο: χερσαῖος, πηχυαῖος,
- καταγωγή/συγγένεια: πατρῷος, μητρῷος κ.ά.
- μόνιμη κατάσταση: θνητός, νεκρός κ.ά.

2) Μερικά σύνθετα με α' συνθετικό το στερητικό -ἀ: ἀθάνατος, ἄψυχος, ἄυλος, ἄυπνος.

3) Μερικά σύνθετα με α' συνθετικό τα πᾶς, ὑπέρ: πάνσοφος, πάντιμος, πάγκαλος- ὑπερμεγέθης, ὑπέρλαμπρος.

II. Επιρρήματα

Τα επιρρήματα που παράγονται από επίθετα

- στον θετικό βαθμό έχουν κατάληξη - **ως** (όπως στη γενική πληθυντικού μόνο που αντί για «ν» βάζουμε «ς»)
- στον συγκριτικό βαθμό σχηματίζονται όπως στην αιτιατική ενικού, ουδετέρου γένους συγκριτικού βαθμού
- στον υπερθετικό βαθμό σχηματίζονται όπως στην αιτιατική πληθυντικού, ουδετέρου γένους, υπερθετικού βαθμού.

Επίθετο	Επιρρημα		
	Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
δίκαιος	δικαίως	δικαιότερον	δικαιότατα
σοφός	σοφῶς	σοφώτερον	σοφώτατα
ἀληθής	ἀληθῶς	ἀληθέστερον	ἀληθέστατα
σώφρων	σωφρόνως	σωφρονέστερον	σωφρονέστατα
ἡδύς	ἡδέως	ἡδιον	ἡδιστα
καλός	καλῶς	κάλλιον	κάλλιστα

Τα επιρρήματα **εὖ, ὀλίγον, πολύ** σχηματίζουν το συγκριτικό και τον υπερθετικό βαθμό με βάση τα επίθετα στα οποία ανήκουν.

Επιρρήματα			
Επίθ.	Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
ἀγαθός	εὖ	ἄμεινον κρεῖττον βέλτιον	ἄριστα κράτιστα βέλτιστα
ὀλίγος	ὀλίγον	ἔλαττον μειῖον ἥττον	ἐλάχιστα ὀλίγιστα ἥκιστα
πολύς	πολύ	πλέον	πλεῖστα (ἢ πλεῖστον)

Το επίρρημα **μάλα**:

Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
μάλα	μᾶλλον	μάλιστα

Τα τοπικά επιρρήματα παίρνουν καταλήξεις -τέρω, -τάτω

	Συγκριτικός	Υπερθετικός
ἄνω	ἀνωτέρω	ἀνωτάτω
ἄνωθεν	ἀπωτέρω	ἀπωτάτω
ἐγγύς	ἐγγυτέρω ἐγγύτερον ἔγγιον	ἐγγυτάτω ἐγγύτατα ἔγγιστα
ἔξω	ἐξωτέρω	ἐξωτάτω
ἔσω	ἐσωτέρω	ἐσωτάτω
κάτω	κατωτέρω	κατωτάτω
πόρρω	πορρωτέρω	πόρρωτάτω
πέρα	περαιτέρω	-

Τα χρονικά επιρρήματα με τις παραγωγικές καταλήξεις : - (αί)τερον, - (αί)τατα

	Συγκριτικός	Υπερθετικός
πάλαι	παλαιότερον	παλαιάτατα
πρωί	πρωιαίτερον ή πρωαίτερον	πρωιαίτατα ή πρωαίτατα
ὀψέ	ὀψιαίτερον	ὀψιαίτατα

Ασκήσεις

1) Να συμπληρώσετε τις καταλήξεις των παρακάτω επιθέτων σε -ότερος, -οτατος ή σε -ωτερος, -ωτατος.

θερμ..... τέρους
ήρεμ..... τάτην
νε..... τατος
έντον...τατος
σοφ..... τέρους
δικαι....τεροι
ώφελιμ...τατοι
φοβερ...τέραν
ένδοξ....τατον
σεμν... τέρας
γενναι....τατος
έντιμ....τατος

2) Να συμπληρώσετε τα κενά, βάζοντας τα επίθετα και τα επιρρήματα στο βαθμό που σας ζητείται.

1. Οὐδὲν κτῆμα ἐστὶ τῆς ἀρετῆς (σεμνός, αιτ. ενικού, ουδ. συγκριτικός).
2. Ὁ ἥλιος τῆς σελήνης ἐστὶ (μέγας, ονομ.ενικού,αρσ.συγκριτικός).
3. ἐπολέμησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἢ οἱ Πέρσαι (γενναίως, συγκριτικός).
4. Ἀγάπα τὴν πατρίδα ἢ τοὺς γονέας (μάλα, συγκριτικός).
5. Κροῖσος ἐνόμιζεν εἶναιΣόλωνος (εὐτυχής, ονομ.ενικού ,αρσ. συγκριτικός).
6. ἐστὶ τὸ ἀδικεῖσθαι ἢ τὸ ἀδικεῖν (καλός, ονομ. ενικού, ουδ. συγκριτικός).
7. Οὐδὲν γένους ἀθλητῶν (κακός, ονομ. ενικού, ουδ. συγκριτικός).
8. Τὸ φυλάξασθαι τὰγαθὰ..... (χαλεπός, συγκριτικός).
9. ἐστὶ τὸ ἀδικεῖσθαι ἢ τὸ ἀδικεῖν. (ἀγαθός, συγκριτικός).
10. Πιστεύει τὸν καλὸν θάνατον(ἀγαθός, συγκριτικός).
11. Οὐδὲν..... γένους ἀθλητῶν. (κακός, συγκριτικός).
12. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἰδόντες τὰς τῶν Ἀθηναίων τριήρεις οὐσας(πολὺς, συγκριτικός, αιτ. πληθ. θηλ.) τε πολλῶ ἢ (πρὸς, συγκριτικός) καὶ πρὸς τῷ λιμένι, ἔφυγον εἰς τὴν γῆν.
13. Οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Ἀντιόχῳ ἐβοήθουνναυσί (πολὺς, δοτ. πληθ. συγκριτικός).

14. Οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος
γενομένους (ἀγαθός, υπερθετικός).
15. Ταῦτα γὰρ ὑπῆρχεν Ἀθηναίοις καὶ οὐκ (μικρός, ονομ.
πληθ. ουδ.) ἕκαστα τούτων, ὅτε ἡ εἰσβολή τὸ πρῶτον ἔμελλεν
Πελοποννησίων ἔσεσθαι καὶ ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο.

3) Να σχηματίσετε τους άλλους δύο βαθμούς των επιθέτων στο γένος και τον αριθμό που βρίσκονται.

Θετικός	Συγκρ.	Υπερθ.	Θετικός	Συγκρ.	Υπερθ.
τοῦ βαθέος (αρσ.)			τῆς στενῆς		
τῷ παχεῖ (ουδ.)			ὁ βέβαιος		
ἡ ἄφρων			ὁ ἀθάνατος		
ὁ χαρίεις			τὰ λαμπρὰ		
ὁ κακοδαί- μων			τοῖς φαιδροῖς (αρσ.)		
τοῦ ἀληθοῦς (ουδ.)			ὁ δυνάμενος		
ὁ μικρός			ὁ ἄρπαξ		
τοῖς ἐπιμελέ- σι (αρσ.)			τῶν ἱκανῶν (ουδ.)		
τάς πτωχάς			τούς κόλακας		
τῶν ἐνδόξων (θηλ.)			ὁ ἀπλοῦς		
τοῦ κενοῦ (ουδ.)			τῆς εὐσεβοῦς		
ὁ εὐχαρις			ἡ ἐχθρὰ		

τούς θνητούς			ὁ ἐπικρατῶν		
τὸν βασιλι- κόν			ὁ εὖνους		
ὁ τραχὺς			τὸ ἄσμενον		

4) α. Να συμπληρωθεί ο παρακάτω πίνακας με τους βαθμούς των επιθέτων που ζητούνται:

Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
γενναίους		
		τά βέλτιστα
τῆς εὐγενοῦς		
	τοῖς χείροσι	
σωφρόνων		
τόν καλόν		
ἰσχυράν		
τό σεμνόν		
ὄξει		
τάς μικράς		
		τοῦ ὀλιγίστου
τῶν πολλῶν		

β. Σε όλα τα επίθετα του παραπάνω πίνακα, να κλιθεῖ ο συγκριτικός βαθμός και να γραφούν οι τρεις βαθμοί των επιρρημάτων τους.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

[illegible]